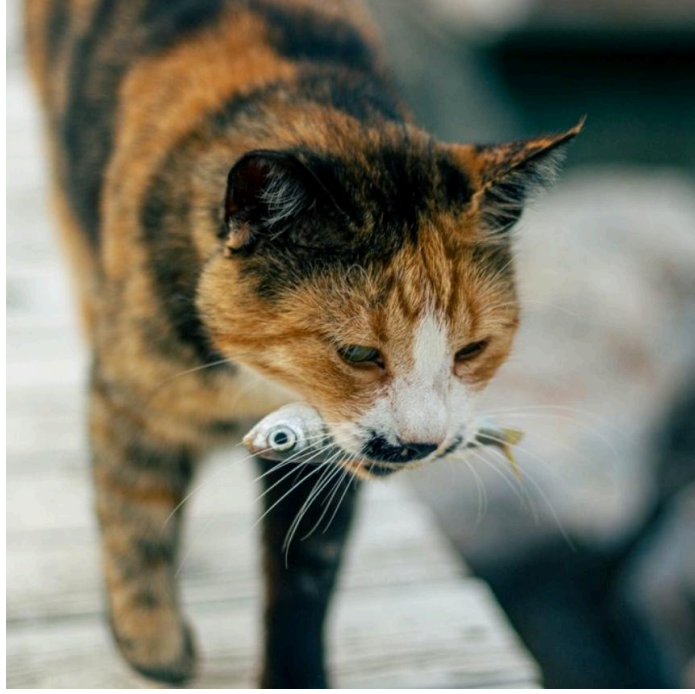

Kül Kedisini

– prens · 01 Ocak 2024

her şeyi!
anladım da
geç kalınmış bu ah rüzgârlarını
çözemedim bir türlü yerinden
kursağına çöz dizilmiş şu tekir kedi
daha büyümemiş bu istavrit
daha yenilmemiş zaman
yeniyetme aymazlıkların
son düzlüğündeyim
erişmezdi ellerim
görüştüme gözlerim
bu anlamsız denizinde
geçmez idi dizlerim...

ne desem;
nerden anlam kazanır
nereye dökülür bu emek taşı
küllere karışmış bu yarım aklım
nereden geçer bakışlarım

kime süslenir endamım
acıyı yollarda ararım
gözyaşımı billur tasta

kalkan olmuş kol başlarım
direnc yağmurlarında
arkamı dönsem kim
önümde gizlenir
güç telaşları
vurgun yemiş
iklimlerin
kirli sepetiyim
soyundukça kirleniyor
dünya...

nereye dönsem
dön oluyor/
yardan geçenler
kül kedisi misali
cam fanusta
patilerim...

kötü zamanların kuluyum
yeni yıla çok doluyum...